

УНИВЕРЗИТЕТ У КРАГУЈЕВЦУ
ФАКУЛТЕТ МЕДИЦИНСКИХ НАУКА
НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ

УНИВЕРЗИТЕТ У КРАГУЈЕВЦУ
ФАКУЛТЕТ МЕДИЦИНСКИХ НАУКА
У КРАГУЈЕВЦУ

ПРИМЉЕНО	13.06.18		
Орг. јед.	Служба	Број	Безбедност
05	7349/5-5		

1. Одлука Већа за медицинске науке Универзитета у Крагујевцу

Одлуком Већа за медицинске науке Универзитета у Крагујевцу, број IV-03-353/35 од 17.05. 2018. год, именовани су чланови комисије за оцену научне заснованости теме докторске дисертације кандидата др мед. **Живана Бабића** под називом:

„Улога молекула ST2 у патогенези експерименталне индуковане сепсе“

Чланови комисије су:

1. **Проф. др Гордана Радосављевић**, ванредни професор Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу за ужу научну област Микробиологија и имунологија, председник
2. **Проф. др Јасна Јевђић**, редовни професор Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу за ужу научну област Хирургија, члан
3. **Проф. др Маја Шурбатовић**, редовни професор Медицинског факултета Војномедицинске академије Универзитета одбране у Београду за ужу научну област Анестезиологија и интензивно лечење, члан
4. **Проф. др Драгче Радовановић**, ванредни професор Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу за ужу научну област Хирургија, члан
5. **Доц. др Татјана Шаренац-Вуловић**, доцент Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу за ужу научну област Офталмологија, члан

На основу увида у приложену документацију, Комисија подноси Наставно-научном већу Факултета медицинских наука следећи:

2. Извештај о оцени научне заснованости теме докторске дисертације

2.1. Кратка биографија кандидата

Живан Бабић је рођен 19.02.1986. године у Крагујевцу. Основну школу и Медицинску школу, смер медицински техничар, завршио је као носилац дипломе „Вук Караџић“. Медицински факултет Универзитета у Крагујевцу уписао је 2005/2006. године, а дипломирао 2011. године, са просечном оценом 8,06. Након дипломирања обавио је лекарски стаж и положио стручни испит. Школске 2012/2013. године уписао је Докторске академске студије на Факултету медицинских наука у Крагујевцу, изборно подручје Клиничка и експериментална хирургија. Усмени докторски испит је положио 2014. године. Од априла 2016. запослен је у Центру за анестезиологију и реаниматологију КЦ Крагујевац. Специјалистичке студије из Анестезиологије и реаниматологије уписао је у марту 2018. године.

2.2. Наслов, предмет и хипотезе докторске тезе

Наслов: „Улога молекула ST2 у патогенези експерименталне индуковане сепсе“

Предмет: Испитивање утицаја сигналног пута IL-33/ST2 на развој експерименталне полимикробне сепсе и евалуација ефеката делеције гена ST2 на различите компоненте системског инфламацијског одговора у раној сепси у мишјем моделу индукованом методом лигације и пункције цекума.

Хипотезе:

- 1 Одсуство сигнализације IL-33/ST2 утиче на убрзан развој полимикробне сепсе и смањено преживљавање мишева у раној фази системског инфламацијског одговора.
- 2 Делеција гена ST2 утиче на смањење броја перитонеалних гранулоцита и заступљеност мијелоидних прекурсорских ћелија, инфламацијских NK и дендритских ћелија у слезини мишева у раној сепси.
- 3 Делеција гена ST2 утиче на повећање ране апоптозе ћелија имунског система, нарочито дендритских ћелија, у мишева са сепсом.

2.3. Испуњеност услова за пријаву теме докторске дисертације

Кандидат, др мед. Живан Бабић је публиковао рад у часопису категорије M51 који се објављује на једном од водећих светских језика, у коме је први аутор, чиме је испунио услов за пријаву докторске дисертације:

Babic Z, Pantic J, Radosavljevic G, Arsenijevic N, Lukic M. The use of animal models for studying immune mediators in sepsis. *Ser J Exp Clin Res* 2018; doi: 10.2478/sjecr-2018-0008 M51

2.4. Преглед стања у подручју истраживања

Сепса представља комплексно обољење које настаје као последица системског инфламацијског одговора на инфекцију са следственим оштећењем ткива и органа, значајном стопом морталитета и релативно ограниченим терапијским могућностима. У сепси, про- и анти-инфламацијски одговор се развијају рано и готово истовремено. Бројне ћелије имунског система и солубилни медијатори инфламације учествују у патогенези сепсе. Најновије теорије о имунопатогенези сепсе истичу да је дисфункција готово свих ћелија имунског система у основи стања означеног као имунопарализа у сепси. Један од важних догађаја у настанку имунопарализе у сепси је рана масовна апоптоза лимфоцита, дендритских и других ћелија имунског система.

Интерлеукин-33 (IL-33) је мултифункционални цитокин фамилије IL-1 који своје дејство остварује везивањем за хетеродимерни рецептор кога чине ST2 молекула и IL-1 акцесорски протеин (IL-1RAcP), експримиран на бројним ћелијама имунског система и другим ћелијама. Сигнални пут IL-33/ST2 игра важну улогу у патогенези различитих аутоимунских и инфламацијских болести и тумора испољавајући мултипле ефекте на компоненте урођеног и стеченог имунског одговора. IL-33 је иницијално описан као стимулатор поларизације целуларног имунског одговора у Th2 правцу након инфекције или излагања алергенима. Као алармин ослобођен из оштећених или некротичних ћелија, IL-33 појачава урођени имунски одговор и индукује интензивну инфилтрацију многих органа неутрофилима, макрофагима, дендритским ћелијама и еозинофилима.

2.5. Значај и циљ истраживања

Главни циљ ове студије је да испита улогу сигналног пута IL-33/ST2 у патогенези полимикробне сепсе индуковане методом лигације и пункције цекума (енгл. *Cecal ligation and puncture*, CLP) у BALB/c мишева чистог соја и ST2 дефицијентних (ST2^{-/-}) мишева на истој подлози. Биће испитани ефекти делеције гена ST2 на различите компоненте урођене и стечене имуности у раној фази развоја системског инфламацијског одговора у сепси. Резултати планиране студије би допринели свеобухватној анализи имунопротективних ефеката сигналног пута IL-33/ST2 у раној сепси и додатно расветлили комплексну имунопатогенезу сепсе.

У складу са основним циљем постављени су следећи експериментални задаци:

- Испитати ефекат делеције гена ST2 на развој полимикробне сепсе праћењем клиничких параметара као што су летаргија, дијареја, респираторни дистрес, пилоерекција, периорбитална ексудација и тремор
- Испитати ефекат делеције гена ST2 на преживљавање мишева са сепсом

- Испитати ефекат делеције гена *ST2* на системске маркере инфламације одређивањем концентрације TNF- α , IL-1 β , IL-12, IFN- γ , IL-17 и IL-10 у серуму мишева 12 h након индукције сепсе
- Испитати ефекат делеције гена *ST2* на ћелијски састав перитонеалног испирка 12 h након индукције сепсе
- Испитати утицај сигналног пута IL-33/*ST2* на ћелијски састав, као и фенотипске и функционалне карактеристике ћелија урођене и стечене имуности изолованих из слезине мишева са сепсом 12 h након индукције сепсе
- Анализирати ефекат делеције гена *ST2* на заступљеност и карактеристике мијелоидних прекурсорских ћелија, дендритских ћелија и NK ћелија изолованих из слезине мишева са сепсом
- Испитати ефекат делеције гена *ST2* на апоптозу ћелија слезине мишева са сепсом анализом експресије активне каспазе-3 методом имунохистохемије
- Испитати ефекат делеције гена *ST2* на апоптозу ћелија слезине мишева са сепсом анализом експресије *Annexin-aV* и пропиридијум јодида методом проточне цитометрије.

2.6. Веза истраживања са досадашњим истраживањима

Повећана концентрација солубилног молекула *ST2* у серуму пацијената са сепсом указала је на потенцијално важну улогу сигналног пута IL-33/*ST2* у патогенези ове болести. Сигнални пут IL-33/*ST2* атенуира сепсу у мишева тако што стимулише инфлуку неутрофила у перитонеалну шупљину и појачава микробицидне функције фагоцита. Насупрот томе, IL-33 индукцијом експанзије регулаторних Т лимфоцита доприноси пролонгираној имunosупресији и лошој прогнози у каснијим фазама сепсе. Најновија истраживања показују да је IL-33 потенцијално важан фактор преживљавања ћелија, укључујући ћелије имунског система. Узимајући у обзир да рана масовна апоптоза ћелија имунског система игра централну улогу у имунопарализи у сепси, претпоставка је да активација сигналног пута IL-33/*ST2* може бити важан протективни механизам. Наведени подаци недвосмислено указују на веома комплексну улогу сигналног пута IL-33/*ST2* у патогенези сепсе.

2.7. Методе истраживања

2.7.1. Врста студије

Експериментална студија на животињама *in vivo*.

2.7.2. Популација која се истражује

У планираној студији користиће се $ST2^{-/-}$ мишеви BALB/c соја и BALB/c мишеви чистог соја, мужјаци, старости 6-8 недеља и телесне масе 18-22g, узгајани у Центру за молекулску медицину и истраживање матичних ћелија Факултета медицинских наука у Крагујевцу. Експерименталне животиње ће бити одгајане под стандардним условима у виваријумима Центра за молекулску медицину и истраживање матичних ћелија уз слободан приступ води и храни. Сви експерименти ће бити спроведени у складу са одредбама Етичке комисије за заштиту добробити огледних животиња Факултета медицинских наука, Универзитета у Крагујевцу.

2.7.3. Узорковање

Животиње ће се методом случајног узорка одвајати у кавезе по групама и такораспоредити у следеће експерименталне и контролне групе:

- I група: $ST2^{-/-}$ BALB/c мишеви којима је индукована сепса CLP методом
- II група: BALB/c мишеви чистог соја којима је индукована сепса CLP методом
- III група: здрави $ST2^{-/-}$ BALB/c мишеви
- IV група: здрави BALB/c мишеви чистог соја

Дужина преживљавања мишева са сепсом биће поређена између следећих експерименталних група:

- I група: $ST2^{-/-}$ BALB/c мишеви којима је индукована сепса CLP методом
- II група: BALB/c мишеви чистог соја којима је индукована сепса CLP методом

2.7.4. Варијабле које се мере у студији

Независне варијабле: делеција гена $ST2$, лигација и пункција цекума са следственим ослобађањем фекалног садржаја у перитонеалну шупљину.

Зависне варијабле: клинички скор и преживљавање мишева са сепсом, серумске концентрације цитокина, ћелијски састав перитонеалне шупљине и слезине, фенотипске и функционалне карактеристике ћелија изолованих из перитонеалне шупљине и слезине, апоптоза ћелија имунског система.

Збуњујућих варијабли нема.

Материјал и методе:

Индуковање сепсе CLP методом. За анестезију мишева користиће се кетамин (70mg/kg) и ксилазин (13mg/kg) интраперитонеално. Средњом линијом абдомена урадиће се лапаротомија дужине 1-2 cm и извадити цекум. Лигатура ће бити урађена свиленим концем (6-0 PROLEN) у корену цекума, испред илеоцеکلне валвуле. Након перфорације цекума

иглом 19G, притиском ће бити истиснута мала количина фекалног садржаја и цекум враћен у перитонеалну шупљину. Перитонеум, мишићи и кожа ће бити затворени свиленим концем (4-0 PROLEN). За рехидратацију животиња постоперативно ће бити убризгано 1 ml топлог физиолошког раствора поткожно, док ће за аналгезију бити коришћен трамадол у концентрацији 20 mg/kg. Постоперативно, животиње ће бити грејане под извором инфрацрвене светлости (150 W) до буђења из анестезије.

Након жртвовања животиња 12 h после индукције сепсе, предвиђена је изолација ћелија из перитонеалне шупљине и слезине за даљу анализу. Крв ће бити сакупљена након жртвовања, пункцијом абдоминалне аорте. Након коагулације 30 минута на собној температури, серум ће бити издвојен центрифугирањем (20 минута на 3000 rpm) и чуван на -20°C за даљу анализу.

Праћење клиничких параметара развоја сепсе и преживљавања. Клинички параметри и преживљавање мишева биће праћени континуирано на сваких бtтоком 7 дана након индукције сепсе. Клинички скор развоја сепсе у мишева подразумева праћење следећих знакова:

1. летаргија
2. пилоерекција
3. тремор
4. периорбитална ексудација
5. дијареја
6. респираторни дистрес

За мишеве који имају клинички скор ≥ 1 ће се сматрати да су развили знаке сепсе, што је у складу са претходно публикованим протоколима (15).

Изолација перитонеалних леукоцита. Након апликације 5 ml стерилног и хладног PBS-а, садржај из перитонеалне шупљине ће бити аспириран. После додавања 10% феталног говеђег серума (FBS), добијена ћелијска суспензија ће бити центрифугирана на 1500 rpm 8 min. Добијени ћелијски пелет ће бити ресуспендован у 1 ml RPMI 1640 медијума са 10% FBS-а за даљу анализу.

Изолација ћелија слезине. Механичким пропуштањем ткива слезине кроз ћелијско сито величине 40 μm добиће се једноћелијска суспензија. Након лизе еритроцита пуфером који садржи 0.155 M NH_4Cl , 0.1 mM EDTA и 10 mM KHCO_3 , 3 минута на температури $+4^{\circ}\text{C}$, ћелије ће бити опране и ресуспендоване у RPMI 1640 медијуму са 10% FBS-а за даљу анализу.

Квантификација и фенотипизација ћелија урођене и стечене имуности проточном цитометријом. Изоловане ћелије из перитонеалне шупљине и слезине ће бити обележене флуорохром-коњугованим моноклонским анти-мишјим CD11b, Ly6G, Siglec-F, CD117, Fc ϵ RI, Gr-1, Ly6C, CD49b, CD3, CD4, CD8 α , CTLA4, CD11c и F4/80 или одговарајућим

изотипским контролама и инкубиране 30 минута на +4°C. За интрацелуларно бојење изоловане ћелије ће бити инкубиране 5 h на 37°C у присуству 50 ng/ml *phorbol 12-myristate 13-acetate*-а (PMA), 1 µg/ml *ionomycin*-а и *Golgi Stop*-а. Након инкубације, ћелије ће бити фиксирани и пермеабилizовани употребом *Cytofix/Cytoperm* кити обележене одговарајућим анти-мишјим флуорохром-коњугованим моноклонским антителима за IFN-γ, IL-17, IL-12, TNF-α, IL-10, TGF-β, IL-4, IL-13 и FoxP3. Експресија мембранских и интрацелуларних ћелијских маркера биће детектована употребом *FACSCalibur flow cytometer*-а и анализирана помоћу програма *FlowJo (Tree Star)*. Процентуални удео и број ћелија различитих субпопулација гранулоцита у перитонеалној шупљини биће анализирани детекцијом CD11b⁺Ly6G⁺ неутрофила, CD11b⁺Siglec-F⁺ еозинофила и CD117⁺FcεR1⁺ мастоцита. Фенотип и функција дендритских ћелија биће детерминисани обележавањем мембранских маркера CD11c и CD8α, као и експресијом цитокина IL-12 и IL-10. CD11b⁺Gr-1⁺ мијелоидне прекурсорске ћелије ће бити даље анализирани као CD11b⁺Ly6G⁺Ly6C^{low} ћелије гранулоцитне лозе и CD11b⁺Ly6G⁺Ly6C^{high} ћелије моноцитне лозе. Процентуални удео и укупан број NK ћелија биће испитани обележавањем мембранских маркера CD3 и CD49b, док ће њихове функционалне карактеристике бити анализирани на основу експресије цитокина IFN-γ и IL-17.

Испитивање експресије активне каспазе-3 методом имунохистохемије. Експресија активне каспазе-3 у ткиву слезине испитаће се методом имунохистохемије, коришћењем примарног зеџег анти-мишјег каспаза-3 антитела. За детекцију и визуелизацију користиће се *Expose Rb specific HRP/AEC detection IHC Kit*-а према протоколу произвођача. Препарати ће бити фотографисани дигиталном камером постављеном на светлосни микроскоп (*Olympus BX51, Japan*) и даље анализирани. Процент ћелија које експримирају активну каспазу-3 ће бити детерминисан бројањем најмање 1000 нуклеуса по слајду у пет случајно одабраних поља (при увећању 400 пута). Резултати ће бити сумирани и приказани као средња вредност процента позитивних нуклеуса (4-5 животиња по групи).

Испитивање апоптозе ћелија имунског система методом проточне цитометрије. Ћелије изоловане из слезине (1×10^5) ће бити ресуспендоване у 1x *binding buffer*-у (10x *binding buffer* садржи 0.1M HEPES, 1.4M NaCl и 25mM CaCl₂ у дестилованој води, pH = 7.4) и обележене анти-мишјим FITC-коњугованим *Annexin V* антителом и пропиридијум јодидом (PI) (50µg/ml) током 15 минута на собној температури. Експресија *Annexin*-а Vi PI биће детектована употребом *FACSCalibur flow cytometer*-а и анализирана помоћу програма *FlowJo (Tree Star)*. *Annexin V*⁺PI⁺ ћелије ће бити анализирани као ћелије у раној апоптози. Додатно, ћелије ће бити обележене анти-мишјим APC-коњугованим CD11c антителом за фенотипизацију и следствену анализу апоптозе дендритских ћелија према претходно описаном протоколу.

Одређивање серумских концентрација цитокина. Серумске концентрације TNF-α, IFN-γ, IL-1β, IL-10, IL-12 и IL-17 биће одеђиване ELISA (енгл. *Enzyme-Linked Immunosorbent*

Assay) методом према утврђеном протоколу произвођача (R&D Systems, Minneapolis, MN, USA).

2.7.5. Снага студије и величина узорка

Величина узорка је израчуната на основу наших прелиминарних резултата о вредностима за клинички скор мишева 12 h након индукције сепсе, који износи $2,2 \pm 1,01$ за групу $ST2^{-/-}$ и $0,36 \pm 0,50$ за групу BALB/c мишева чистог соја којима је индукована сепса. Студијски узорак је израчунат узимајући да је $\alpha=0.05$ и снага студије 0.8 за *Student-ов t* тест (два независна узорка), поредећи групе међу собом (у оба смера), користећи статистички програм *G*Power3* и он износи по 10 за сваку од група. Овакав студијски узорак претпоставља утврђивање статистички значајне разлике (*Student-ов t* тест за два независна узорка или *Mann-Whitney* тест) између две испитиване групе, са снагом студије $\geq 80\%$. Величина узорка потребног за анализу стопе преживљавања мишева са сепсом израчуната је на основу прелиминарних резултата добијених 42.-ог сата након индукције сепсе који износе 54% за групу $ST2^{-/-}$ и 86% за групу BALB/c мишева чистог соја којима је индукована сепса. Узорак је израчунат узимајући да је $\alpha=0.05$ и снага студије 0.8 за *Fisher's exact* тест и износи по 30 мишева за сваку од група.

2.7.6. Статистичка обрада података

За статистичку обраду података користиће се статистички програм SPSS верзија 20.0. Резултати истраживања ће бити приказани као средња вредност $\pm$ стандардна грешка (SE). Пре статистичке обраде података, прво ће се испитати правилност расподеле добијених вредности. Уколико вредности буду имале правилну расподелу користићемо параметарски *Student-ов t* тест, док ће се варијабле са неправилном расподелом поредити коришћењем непараметарског *Mann-Whitney* теста. За анализу стопе преживљавања мишева са сепсом, за статистичко упоређивање испитиваних група користиће се *Fisher's exact* тест за сваку од временских тачака, као и *Kaplan-Meier* анализа. Статистички значајна разлика у добијеним вредностима између група износи $p < 0,05$, док је статистички веома значајна разлика када је $p < 0,01$.

2.8. Очекивани резултати докторске дисертације

Одсуство сигналног пута IL-33/ST2 утиче на убрзан развој полимикробне сепсе и смањено преживљавање мишева у раној фази системског инфламацијског одговора. Прелиминарни резултати ове студије указују да, поред смањења броја неутрофила, еозинофила и мастоцита у перитонеалној шупљини, делеција гена *ST2* утиче на заступљеност, фенотипске и функционалне карактеристике мијелоидних прекурсорских ћелија, инфламацијских NK и дендритских ћелија у мишева у раној сепси. Делеција гена

ST2 индукује рану апоптозу ћелија имунског система, нарочито дендритских ћелија, у сепси.

2.9. Оквирни садржај дисертације

Сепса настаје као последица системског инфламацијског одговора организма на инфекцију. Бројне ћелије и солубилни медијатори имунског система учествују у дисрегулацији системског инфламацијског одговора у сепси. IL-33 је мултифункционални цитокин који игра важну улогу у регулацији урођеног и стеченог имунског одговора. Као алармин, IL-33 индукује интензивну инфилтрацију многих органа ћелијама урођене имуности, што указује на његову важну улогу у акутном инфламацијском одговору.

Користећи експериментални модел полимикробне сепсе, индуковане CLP методом у BALB/c мишева чистог соја и ST2 дефицијентних (ST2^{-/-}) мишева на истој подлози, биће испитани ефекти делеције гена ST2 на различите компоненте урођене и стечене имуности у раној фази развоја системског инфламацијског одговора. Клинички скор и преживљавање мишева ће бити праћени континуирано. Фенотипске и функционалне карактеристике перитонеалних и ћелија слезине ће бити анализирани методом проточне цитометрије. Апоптоза ћелија имунског система ће бити испитана анализом експресије активне каспазе-3 методом имунохистохемије и експресије *Annexin-a V* и пропиридијум јодида методом проточне цитометрије. ELISA тест ће се користити за одређивање серумских концентрација цитокина.

На основу досадашњих истраживања и прелиминарних резултата планиране студије, очекивано је да одсуство сигналног пута IL-33/ST2 утиче на убрзан развој полимикробне сепсе и смањено преживљавање мишева у раној фази системског инфламацијског одговора. Поред смањења броја неутрофила, еозинофила и мастоцита у перитонеалној шупљини, делеција гена ST2 утиче на смањено присуство и функцију мијелоидних прекурсорских ћелија, инфламацијских NK и дендритских ћелија у мишева са сепсом. Делеција гена ST2 индукује апоптозу ћелија имунског система, нарочито дендритских ћелија, у раној сепси.

3. Предлог ментора

За ментора ове докторске дисертације се предлаже Доц. др Јелена Пантић, доцент за ужу научну област Микробиологија и имунологија Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу. Предложени наставник испуњава услове за ментора докторских дисертација, у складу са стандардом 9. за акредитацију студијских програма докторских академских студија на високошколским установама.

3.1. Компетентност ментора

Радови доц. др Јелене Пантић, који су у вези са темом докторске дисертације:

1. Jovanovic IP, Pejnovic NN, Radosavljevic GD, **Pantic JM**, Milovanovic MZ, Arsenijevic NN, Lukic ML. Interleukin-33/ST2 axis promotes breast cancer growth and metastases by facilitating intratumoral accumulation of immunosuppressive and innate lymphoid cells. *Int J Cancer*. 2014; 134(7):1669-82.
2. Jevtic I, Jovicic N, **Pantic J**, Arsenijevic N, Lukic ML, Pejnovic N. Galectin-3 ablation enhances liver steatosis, but attenuates inflammation and IL-33-dependent fibrosis in obesogenic mouse model of nonalcoholic steatohepatitis. *Mol Med*. 2015; 21:453-65.
3. Gajovic N, Jurisevic M, **Pantic J**, Radosavljevic G, Arsenijevic N, Lukic ML, Jovanovic I. Attenuation of NK cells facilitates mammary tumor growth in streptozotocyn-induced diabetes in mice. *Endocr Relat Cancer*. 2018; 25(4):493-507.
4. Pejnovic NN*, **Pantic JM***, Jovanovic IP, Radosavljevic GD, Milovanovic MZ, Nikolic IG, Zdravkovic NS, Djukic AL, Arsenijevic NN, Lukic ML. Galectin-3 deficiency accelerates high-fat diet-induced obesity and amplifies inflammation in adipose tissue and pancreatic islets. *Diabetes*. 2013;62(6):1932-44.
5. **Pantic JM**, Jovanovic IP, Radosavljevic GD, Arsenijevic NN, Conlon JM, Lukic ML. The potential of frog skin-derived peptides for development into therapeutically-valuable immunomodulatory agents. *Molecules*. 2017; 22(12). pii: E2071.
6. **Pantic JM**, Jovanovic IP, Radosavljevic GD, Gajovic NM, Arsenijevic NN, Conlon JM, Lukic ML. The frog skin host-defense peptide frenatin 2.1S enhances recruitment, activation and tumoricidal capacity of NK cells. *Peptides*. 2017; 93:44-50.
7. **Pantic JM**, Radosavljevic GD, Jovanovic IP, Arsenijevic NN, Conlon JM, Lukic ML. In vivo administration of the frog skin peptide frenatin 2.1S induces immunostimulatory phenotypes of mouse mononuclear cells. *Peptides*. 2015; 71:269-75.
8. **Pantic JM**, Mechkarska M, Lukic ML, Conlon JM. Effects of tigerinin peptides on cytokine production by mouse peritoneal macrophages and spleen cells and by human peripheral blood mononuclear cells. *Biochimie*. 2014; 101:83-92.

4. Научна област дисертације

Медицина. Изборно подручје: Клиничка и експериментална хирургија.

5. Научна област чланова комисије

1. **Проф. др Гордана Радосављевић**, ванредни професор Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу за ужу научну област Микробиологија и имунологија, председник
2. **Проф. др Јасна Јевђић**, редовни професор Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу за ужу научну област Хирургија, члан
3. **Проф. др Маја Шурбатовић**, редовни професор Медицинског факултета Војномедицинске академије Универзитета одбране у Београду за ужу научну област Анестезиологија и интензивно лечење, члан
4. **Проф. др Драгче Радовановић**, ванредни професор Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу за ужу научну област Хирургија, члан
5. **Доц. др Тајјана Шаренац-Вуловић**, доцент Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу за ужу научну област Офталмологија, члан

ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

На основу досадашњег научно-истраживачког рада и публикованих радова, др мед. Живан Бабић, испуњава све услове за одобрење теме и израду докторске дисертације.

Предложена тема је научно оправдана и оригинална, дизајн истраживања прецизно постављен и дефинисан, а научна методологија јасна и прецизна. Ради се о оригиналном научном истраживању које има за циљ да расветли улогу сигналног пута IL-33/ST2 у раној фази експерименталне индуковане сепсе и то коришћењем ST2 дефицијентних мишева на BALB/c подлози.

Комисија предлаже Наставно-научном већу Факултета медицинских наука у Крагујевцу да прихвати тему докторске дисертације кандидата др мед. Живана Бабића, под називом „Улога молекула ST2 у патогенези експерименталне индуковане сепсе“ и одобри њену израду.

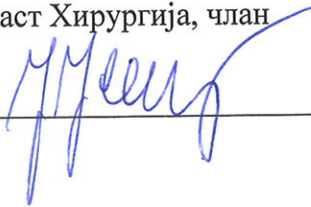
ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

1. Проф. др Гордана Радосављевић, ванредни професор Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу за ужу научну област Микробиологија и имунологија, председник

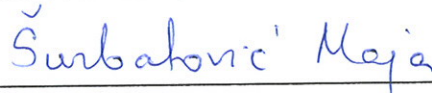
---

2. Проф. др Јасна Јевђић, редовни професор Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу за ужу научну област Хирургија, члан

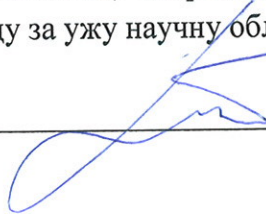
---

3. Проф. др Маја Шурбатовић, редовни професор Медицинског факултета Војномедицинске академије Универзитета одбране у Београду за ужу научну област Анестезиологија и интензивно лечење, члан

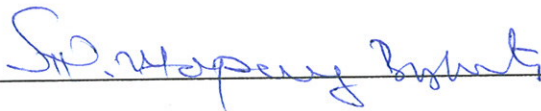
---

4. Проф. др Драгче Радовановић, ванредни професор Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу за ужу научну област Хирургија, члан

---

5. Доц. др Татјана Шаренац-Вуловић, доцент Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу за ужу научну област Офталмологија, члан

У Крагујевцу 2018. године